

אורי אבנרי משוחח עם רחבעם ("גנדי") זאבי

● יש לך תוכנית לפיתרון הבעיה הלאומית — הדוֹהֵלֵאוּמִית — באמצעות הטרנספר. אין טעם שנתוכח בינינו. אנחנו מייצגים שתי קצוות של ההשקפה הלאומית. אני רוצה רק להבין מה בדיוק אתה מציע.

אתה לא הניח אסכולת ז'בוטינסקי. קי. הוא אמר את ההיפך: שתהיה מדינה יהודית, ובה יהיה מיעוט ערבי גדול ככל שיהיה. למעשה, המיבוח של שלמות הארץ מבחינת התורה הרודניזנטית הוא ביכולת לעכל מיעוט לאומי גדול. עכשיו אתה בא ואומר: אנחנו לא יכולים לסבול מיעוט לאומי גדול, ואולי לא מיעוט לאומי בכלל. בתפיסה שלך נוצרת סתירה בין הרעיון של ארץ־ישראל השלמה לבין הימצאותם של שני עמים בארץ. זוהי גישה אנטי־רודניזנטית.

ראשית, אתה צורך שאת הרעיון הזה למדתי מתנועת העבודה. אני לא המצאתי אותו, ואין לי שום זכויות־יוצרים עליו. מוריי, מני היגיי ומפקדיי, יוצאי תנועת העבודה, הם שהמציאו את זה. הם לא המציאו את זה, כי זה קיים בארצות אחרות גם...

כל הציונות היא ציונות של טרנספר. ספר של העם היהודי מהגולה לציון, טרנספר של הערבים מהארצות השכנות לארץ־ישראל בעיקבות העלייה הציונית, כדי לחיות עם היהודים או לצידם, רוב העם שנקרא היום העם הפלסטיני הם צאצאים של אלה שהגיעו ב־107 השנים האחרונות.

● היו חצי מיליון ערבים בארץ ב־1948, סוף המאה שעברה. לא, אני לא חושב, אבל זה לא העיקר. אני מצוי היטב בצילומי־האוויר של מדינת־ישראל במילחמת־העולם הראשונה. חילה־האוויר הגרמני צילם עבור התורכים, וחילה־האוויר

אלי דסל, תלמה זאבי

אלא מה עשה, ובני־גוריון, הוא ציווה אותנו לא אחת על טרנספר.

אני הייתי קצין בחטיבת יפתח, שכבשה את לוד ורמלה, ושאלנו מה לעשות עם 35 אלף ערבים שהניפו דגלים לבנים. קיבלנו פקודה מסגן־מפקד "מיבצע דני", המיבצע לשיחרור שפלת־יהודה, לגרש את ה־35 אלף, וכשהבנו תמיהה, הוא אמר שזוהי פקודה של דויד בן־גוריון. סגן־מפקד־המיבצע, דרך אגב, שמו היה יצחק רבין.

בוא, אני אלך אליך, אל חטיבת־גיבעתי, שמפקדיה הגדולים והחשובים היו אנשי השור מר הצעיר. שימעון אבירן, מאיר־קה רויזסון ואבא קובנר ז"ל. במרחב־הלחימה של גיבעתי היא ניקתה שטח שהיו בו 100 ישובים ערבים, 100 ישובים, לא הותירו מיסגר אחד על תילו.

● אין ויכוח על זה שבן־גוריון גייש את הערבים.

הוא האמין במוד שמדינת ישראל צריכה להיות מדינה יהודית הומו־גנית. אבל הוא לא האמין בשלמות הארץ. על זה הוויכוח.

כן ולא. במיבצע קדש הוא דיבר על מלכות־ישראל השלישית, עד האי יוטבת, האי טיראן וסנפיר. אדוני, אצל פוליטיקאים אתה צריך למצוא דבר והיפוכו, אבל אתה צריך לדעת את המישקל הנכון, מה בן־גוריון אמר וחשב על הטרנספר. בן־גוריון רשם ביד מניו שהוא השתכנע מהטרנספר כאשר ועדת פיל ב־1937 אמרה לו שזה פיתרון, והוא אימץ אותו.

● במיסגרת החלוקה.

נכון, זה היה הסיכוי היחיד להקים מדינה יהודית. הוא אמר: צריך להוציא אותם, איך אני אשכנע את היהודים? כבר אז ראה שהרעיון הוא נכון, רעיון מוסרי. עובדה שנתנו את פרס נובל לשלום לר"ר (פרידמן) נאנסו הנורווגי, על הרעיון של הטרנספר.

אגב, גם בגין קיבל את חצי פרס־נובל ל־לום על טרנספר — טרנספר של יהודים. סילוק ימית ואופירה ו־14 כפרים יהודים מסיני, הוא קיבל על זה חצי פרס־נובל לשלום.

● עד להופעה שלך על הבימה הציבורית היתה סתירה בין מי שדריש גל במדינה יהודית הומו־גנית, כמו בן־גוריון, ובין מי שדוגל בשלמות־הארץ. אתה, בעצם, האדם הראשון

אחרי שעתיים של שיחה ואלפי מילים, מתקבל הרושם שרחבעם זאבי באמת מאמין שהוא יכול לשכוח בידיו על כחפיהם של מנהיגי ארצות־ערב ולשכנע אותם לקחת מכאן מיליון וחצי ערבים. האיש, שבניגוד לרוב מאיד כהנא, מציע גידוש בדרכי־נועם, משוכנע שהוא ממשיך דרכם של בן־גוריון, ברל ותנועת העבודה. אורי אבנרי שמע השבוע עוד "תוכנית שלום"

שיישב את הסתירה הזו עליידי ההצעה לגרש את הערבים מכל ארץ־ישראל השלמה.

לא מכל ארץ ישראל השלמה. המערבית.

המערבית, כולל את יפו ונצרת, שעליהם אני מדבר אחרת. אני אדבר תיכף על ערביי־ישראל. זה ההבדל הגדול בינינו לבין אחרים.

● זה באמת מה שהייתי רוצה לשמוע מפיו: את מי אתה רוצה לטרנספר?

אתה צריך לשמוע קודם־כל חמש הנחות מוצא, שאם מקבלים אותן מגיעים לאותו פיתרון.

הנחה ראשונה: יש לנו בעייה דמוגרפית קשה בארץ־ישראל. אנחנו הולכים להיות בארץ־ישראל באיזון מספרי בעוד 11 שנה. ● ארץ־ישראל בין הירדן לים.

ארץ־ישראל זה מה שאנחנו קוראים פלסטין המנדטורית. זה כולל את מדינת־ישראל עם השטחים שהיא בינתיים סיפחה משטח־הים, וכולל את השטחים שהיא טרם סיפחה, אבל היא מקיימת בהם שילטון צבאי. בכל

לחת להם הצעה

האוסטרלי צילם עבור הבריטים. ענאטה היא הענטות של ירמיהו הנביא, היו בה תישעה בתים, היום זו עיריה. ביתיך היא בית־אל של יעקב אבינו, חירבה, היום הוגשו בתוכנית־המיתאר של המינהל האזרחי והיא עיר של כרבע מיליון נפש. הארץ הזו הלכה והתמלאה בעיקבות הציונות. במילחמת־העולם השנייה, כשספינות־מעפילים גיששו את רכסן לארץ והבריטים מנעו את כניסתם, בעצם אותם הימים נכנסו מאות אלפי חורגים, כדי לעבוד במחנות־הצבא הבריטים, ונשארו פה, והם מוכרזים היום כפלסטינים. רוב הפלסטינים באו מדמשק, מהירדן, מהגלעד ומלוב הרחוק קה.

נחזור לשאלתך: את הרעיון אני לא המצאתי, אלא למדתי ממוריי וממפקדיי וממנהיגי. גיי. מנחמן סירקין, מברל כצנלסון, מארתור רופין, ממנחם אוסשקין, מוויצמן, מבן־גוריון. כולם החזיקו בה, לא אני המצאתי את זה הציטוטים...

● כולם גם אמרו את ההיפך. כל פוליטיקאי שמתמיד בפוליטיקה מצי ליח להגיד להיפך, אבל לא חשוב רק מה אמר